

شرح آرزومندی

به مناسبت فرارسیدن روز عرفه

- **یوسف ۸۷-۸۶:** [یعقوب] گفت: «من شکایت غم و اندوه خود را پیش خدا می‌برم و از خدا چیزی می‌دانم که شما نمی‌دانید. ای پسران من بروید و از یوسف و برادرش جستجو کنید و از رحمت خدا نومید نباشید که از رحمت خدا نومید نمی‌شوند مگر کافران.»
- **آل عمران ۳۶:** پس چون [مادر مریم] او را بزاد گفت: «پروردگارا من دختر زادم.» حالی که خداوند به آنچه او زاد دانانتر بود و پسر چون دختر نیست...
- **یوسف ۹۶:** پس چون مژده‌رسان آمد، آن [پیراهن یوسف] را بر چهره‌ی او [=یعقوب] انداخت، پس بینا گردید. گفت: «آیا به شما نگفتم که بی‌شک من از خداوند چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید؟»
- **امام علی(ع):** ایمان بنده راست نباشد جز آنگاه که اعتماد او به آنچه در دست خداست بیش از اعتماد وی بدانچه در دست خود اوست بود. (نهج‌البلاغه، حکمت ۳۱۰)
- **حجر ۵۶-۵۳:** [فرشتگان به ابراهیم] گفتند: «مترس که ما تو را به پسری دانا مژده می‌دهیم.» گفت: «آیا با اینکه مرا پیری فرا رسیده است بشارتم می‌دهید؟ به چه بشارت می‌دهید؟!» گفتند: «ما تو را به حق بشارت دادیم، پس از نومیدان مباش.» گفت: «چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش نومید می‌شود؟»
- **زمر ۳۶:** آیا خدا کفایت‌کننده‌ی بنده‌اش نیست؟ و تو را از آنها که غیر اویند می‌ترسانند [...] .
- **زمر ۵۳:** بگو ای بندگان من که بر خویشان زیاده‌روی روا داشته‌اید از رحمت خدا نومید مشوید، در حقیقت خدا همه‌ی گناهان را می‌آمرزد که او خود آمرزنده‌ی مهربان است.
- **امام علی(ع):** در شگفتم از آنکه نومید است و آمرزش خواستن تواند! (نهج‌البلاغه، حکمت ۸۷)
- **عیسی مسیح(ع):** سؤال کنید که به شما داده خواهد شد، بطلبید که خواهید یافت، بکوبید که در به روی شما باز خواهد شد. (متی ۷:۷)
- **عیسی مسیح(ع):** دو نفر یکی فریسی و دیگری باجگیر به هیکل رفتند تا عبادت کنند. * آن فریسی ایستاده بدین‌طور با خود دعا کرد که «خدایا تو را شکر میکنم که مثل سایر مردم حریص و ظالم و زناکار نیستم و نه مثل این باجگیر. * هر هفته دو مرتبه روزه می‌دارم و از آنچه پیدا می‌کنم ده یک می‌دهم.» * اما آن باجگیر دور ایستاده نخواست چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند بلکه به سینه‌ی خود زده گفت: «خدایا بر من گنهکار ترحم فرما!» * به شما می‌گویم که این شخص عادل کرده شده به خانه‌ی خود رفت، به خلاف آن دیگر. زیرا هر که خود را برافزاد پست گردد و هر کس خویشان را فروتن سازد سرفرازی یابد. (لوقا ۱۸:۱۴-۱۰)
- **پیامبر اکرم(ص):** گنهکار امیدوار به رحمت خدای متعال به رحمت نزدیک‌تر است تا عابد نومید گشته. (میزان‌الحکمه، ۱۷۱۰۹)
- **حدید ۱۶:** آیا کسانی را که ایمان آورده‌اند هنگام آن نرسیده که دل‌هایشان به یاد خدا و آن حقیقتی که نازل شده نرم [و فروتن] گردد و مانند کسانی نباشند که از پیش بدانها کتاب داده شد و [عمر و] انتظار بر آنان به درازا کشید و دل‌هایشان سخت گردید و بسیاری از آنها فاسق بودند؟
- **امام صادق(ع):** [از دعای ایشان در روز عرفه:] خدایا! به تو پناه می‌برم از دنیایی که از خیر آخرت جلوگیری کند و از زندگانی‌ای که بهترین مردن را باز دارد و از آرزویی که مانع بهترین کار شود. (میزان‌الحکمه، ۶۹۰)
- **اعراف ۱۸۰:** و نامهای نیکو به خدا اختصاص دارد پس او را با آنها بخوانید [...].
- **پیامبر اکرم(ص):** در پاسخ به این پرسش که اسم اعظم خدا چیست، فرمود: همه‌ی اسمهای خدا اعظمند، پس دل خود را از هر چه جز اوست خالی گردان و آن گاه به هر نامی که خواهی بخوانش. (میزان‌الحکمه، ۵۶۰۷)
- **از مناجات شعبانیه:** معبودا! اگر مرا به جرم و جریرتم گیری تو را به عفو و گذشتت گیرم، و اگر مرا به گناهم گیری تو را به آمرزشت گیرم و اگر مرا به آتش اندازی به دوزخیان گویم که منم دوستدار تو. معبودا! اگر در برابر طاعت تو کردارم خوار و بیمقدار آید ولی در برابر امید [به بزرگواریت] آرزویم بسی بزرگ است ... معبودا! همواره مرا شیفته‌ی یادت گردان، آن سان شیفتگی‌ای که جلوه‌ی نامهایت وجودم را فرا گیرد و مرا به مقام قدس تو رساند. ... معبودا! مرا کمال گسستن به سوی خود ارزانی دار و دیده‌ی دل‌مان را با فروغی که بدان تو را مشاهده کند روشن فرما تا که دیده‌ی دل ما حجابهای نورانی را بردرد و به کان عظمت و جلال رسد و جانهای ما به مقام والای قدس تو بپیوندد. معبودا! مرا در شمار کسانی قرار ده که آنان را خواندی پس اجابت کردند و چون بدانها نگرستی بر اثر تجلی شکوه و جلالت مدهوش شدند. پس تو با آنها به نمان راز گفتی ...

□ **امام حسین(ع)** [در دعای عرفه]: معبودا! آنگاه که دنائت و پستی‌ام از سخن گفتن بازم می‌دارد، لطف و کرمیت سخنورم می‌کند و هرگاه صفاتم مرا نومید کند احسان تو مرا امیدوار گرداند.

معبودا! چگونه مرا یکه و تنها رها کنی که تویی سرپرستم؟ و چگونه ستم‌دیده شوم که توام یاوری؟ و چگونه مأیوس شوم حالی که تو مهربان خدای منی؟

معبودا! چقدر به من نزدیکی و من از تو چه دورا! چه مهربان خدایی! پس چه چیز میان من و تو حجاب گشته؟

□ **از دعای جوشن کبیر:** ای آن که گریزگاهی نیست جز به سوی تو، ای آن که پناهگاهی نیست جز درگاه تو، ای آن که مقصدی نیست جز به سوی تو، ... ای آن که امیدی نرود جز به تو، ای آن که پرستیده نشود جز تو.

ای آن که جز به فضل تو امید نرود، ای آن که جز از گذشت تو درخواست نشود، ای آن که جز از عدل تو بیم نرود، ای آن که رحمتت همه‌ی هستی را فراگرفته، ... ای گشاینده‌ی اندوه، ای زداینده‌ی غم، ای آمرزنده‌ی گناه، ای پذیرنده‌ی توبه، ای راست‌وعده، ای وفاکننده‌ی به پیمان، ... ای آن که زیبا را آشکار کنی، ای آن که به گناه نگیری، ای آن که پرده نداری، ای نیکودرگذرنده، ای فراخ‌آمرزش، ای گشاده‌دست به مهر و رحمت، ای صاحب هر راز، ای نهایت هر شکوه و شکایت، ... ای آن که در عین برتری نزدیکی، ای آن که در عین نزدیکی برتری.

□ **از دعای عشرات:** خداوندا! ستایش از آن توست، ستایشی همیشگی به جاودانی تو ... و ستایش از آن توست، ستایشی که جز خشنودی تو پاداشی برای گوینده‌اش ندارد. ستایش از آن توست بر بردباری پس از داناییت، و ستایش از آن توست بر گذشت پس از تواناییت، و ستایش از آن توست ای برانگیزنده ستایش، و ستایش از آن توست ای وارث ستایش، و ستایش از آن توست ای پدیدآورنده ستایش، و ستایش از آن توست ای نهایت ستایش، و ستایش از آن توست ای خریدار ستایش ... و ستایش از آن توست ای پاسخ‌دهنده دعاها، ای بزرگ برکت، ای برون آورنده روشنایی از تاریکی‌ها و ای برون آورنده فروماندگان در تاریکی به سوی روشنایی.

□ **پیامبر اکرم(ص):** دعا مغز او عصاره‌ی عبادت است. (میزان‌الحکمه، ۵۵۱۹)

□ **امام صادق(ع):** بر شما باد به دعا کردن، زیرا با هیچ چیز به مانند دعا به خدا نزدیک نمی‌شوید. دعا کردن برای هیچ امر کوچکی را به خاطر ناچیز بودنش رها نکنید، زیرا حاجت‌های کوچک نیز به دست همان کسی است که حاجت‌های بزرگ به دست اوست. (میزان‌الحکمه، ۵۵۷۱)

□ **امام صادق(ع):** آیا دین جز محبت است؟ (میزان‌الحکمه، ۳۰۹۷)

□ **پیامبر اکرم(ص):** همانا پروردگار شما باحیا و بخشنده است و شرم دارد از این که بنده دست [خواهش] به سوی او بگشاید و دست خالی برگرداندش. (میزان‌الحکمه، ۵۷۲۹)

□ **امام علی(ع)** [در وصیت به امام حسن(ع)]: بدان که آن کسی که خزاین آسمان و زمین در دست اوست به تو اجازه داده است تا او را بخوانی و اجابت دعای تو را ضمانت کرده است ... میان تو و خودش حاجبی نهاده و تو را به آوردن واسطه و میانجی وادار نکرده است، و اگر گناهی مرتکب شدی از توبه بازت نداشته، و در کیفر تو شتاب نکرده، و هنگام بازگشتن به سویش نکوهشت نکرده، و آنجا که سزاوار رسوایی بودی رسوایت نساخته، و در پذیرش توبه‌ات سخت نگرفته، و حساب گناهت را رسیدگی نکرده، از رحمت نومیدت نساخته، بلکه خودداریت از گناه را برایت حسنه‌ای قرار داده است، و کار بدت را یکی و کار نیکت را ده برابر به شمار آورده است.

... پس هرگاه بخواهی می‌توانی درهای نعمتش را با دعا بگشایی و ریزش باران رحمت را طلب نمایی. پس تأخیر در اجابت دعا تورانومید نگرداند، زیرا که عطای خداوند به اندازه‌ی نیت است، چه بسا که در برآوردن خواهشت تأخیر اندازد تا بدین وسیله خواهنده را پاداش بزرگتر و عطای آرزومند افزون‌تر گردد. بسا باشد که چیزی بخواهی و به تو داده نشود اما دیر یا زود بهتر از آن به تو داده شود، یا برای خیر و مصلحت تو از تو دریغ شده است و بسا خواسته‌ای که اگر برآورده شود موجب نابودی و تباهی دین تو گردد. پس همیشه از خداوند چیزی را طلب کن که زیباییش برایت بماند و وبالش از تو دور باشد. (نهج‌البلاغه، نامه ۳۱)

□ **پیامبر اکرم(ص):** هرگاه یک نفر دعا کند برای همه دعا کند، زیرا این دعا به اجابت نزدیکتر است. کسی که پیش از دعا کردن برای خود برای چهل نفر از برادرانش دعا کند آن دعا در حق آنان و در حق خودش مستجاب شود. (میزان‌الحکمه، ۵۶۴۷)

□ **ربیع بن کعب:** روزی رسول خدا(ص) به من فرمود: «ای ربیع! هفت سال به من خدمت کردی، آیا از من چیزی نمی‌خواهی؟» من عرض کردم: «ای رسول خدا، مرا فرصتی ده تا ببیندیشم.» صبح روز بعد که خدمت پیامبر رسیدم فرمود: «ای ربیع! حاجتت را بگو.» عرض کردم: «از خداوند بخواه که مرا با تو به بهشت برد.» حضرت فرمود: «چه کسی این را به تو یاد داد؟» عرض کردم: «ای رسول خدا! هیچ کس به من یاد نداد، بلکه با خودم اندیشیدم و گفتم اگر از ایشان ثروت بخواهم عاقبتش نابودی است، و اگر عمر طولانی و اولاد [زیاد] بخواهم عاقبت همه‌ی آنان مرگ است.» ربیع می‌گوید: آن حضرت لحظاتی سرش را پایین انداخت و سپس فرمود: «این کار را می‌کنم. تو نیز با سجده زیاد مرا [در برآورده شدن این خواهش از خدا] یاری رسان.» (میزان‌الحکمه، ۵۶۴۴)

□ از جمله وحی‌های خدا به موسی(ع) این بود: «مرا با زبانی بخوان که با آن نافرمانیم نکرده‌ای.» موسی(ع) عرض کرد: «چنین زبانی را از کجا بیاورم؟» خداوند فرمود: «مرا از زبان کسی دیگر بخوان.» (میزان‌الحکمه، ۵۷۳۱)

- **امام صادق(ع):** هر کس برای خدا از بیماری عیادت کند، هر دعایی که آن بیمار برای او بکند خداوند اجابت فرماید. (میزان الحکمه، ۵۶۵۹)
- **امام باقر(ع):** دعایی که زودتر از همه به اجابت می رسد دعایی است که برادر [مؤمن] در غیاب برادرش می کند. چون ابتدا برای برادرش دعا کند فرشته‌ای که بر او گماشته شده است گوید: «آمین، تو را نیز دوچندان آن [خواهشی که برای برادرت از خدا کرده‌ای] باد.» (میزان الحکمه، ۵۷۳۲)
- **امام صادق(ع):** فاطمه (ع) هر گاه دعا می کرد پیش از خویش نخست برای مردان و زنان مؤمن دعا می کرد. در این باره از آن حضرت سؤال شد، فرمود: «اول همسایه بعد خانه.» (میزان الحکمه، ۵۷۳۴)
- **امام صادق(ع):** هر یک از شما که می خواهد دعایش مستجاب شود درآمد خود را پاک کند و حق مردم را بپردازد. دعای هیچ بنده‌ای که مال حرامی در شکمش باشد یا مظلومه کسی به گردنش باشد، به درگاه خدا بالا نمی رود. (میزان الحکمه، ۵۶۰۳)
- **امام صادق(ع):** خداوند عزوجل می فرماید: سوگند به عزت و جلالم که دعا و نفرین ستمیده‌ای را در حق ظالمش، در حالی که خود نسبت به دیگری چنان ستمی روا داشته است اجابت نمی کنم. (میزان الحکمه، ۵۶۱۶)
- **امام صادق(ع):** هرگاه مردی ستم بیند و به ستمگر خود نفرین کند خداوند عزوجل فرماید: کس دیگری هم هست که می گوید به اوستم کرده‌ای و تو را نفرین می کند، اگر خواهی نفرین هر دوی شما رامستجاب کنم و اگر خواهی به تأخیر اندازم تا مشمول عفو شوی. (میزان الحکمه، ۵۶۱۸)
- **امام علی(ع):** کرم خدای سبحان با حکمت او تضاد پیدا نمی کند، از این روست که هر دعایی مستجاب نمی شود. (میزان الحکمه، ۵۶۱۹)
- **پیامبر اکرم(ص):** هر مسلمانی که خدا رابه دعایی بخواند و آن دعا برای قطع رحم یا رسیدن به گناهی نباشد، خدای تعالی یکی از این سه کار را در حق او می کند: یا دعایش را در دنیا برآورد، یا آن را ذخیره‌ی آخرت او قرار دهد و یا بدی و گزند را از او دور سازد. (میزان الحکمه، ۵۷۲۴)
- **امام باقر(ع):** هیچ خواسته‌ای را زیاد شمارید، زیرا آنچه نزد خداست بیش از آن است که می پندارید. (میزان الحکمه، ۵۶۴۱)
- **امام صادق(ع):** خداوند به حساب مؤمن رسیدگی می کند و به او می فرماید: «این حساب را می شناسی؟» عرض می کند: «نه، ای پروردگار.» خداوند می فرماید: «در فلان و بهمان شب چنین و چنان دعایی [و خواهشی] کردی و من آن را برای تو اندوختم.» حضرت فرمود: «آن مؤمن چون عظمت ثواب و پاداش خدا را می بیند عرض می کند: «پروردگار، کاش هیچ دعا و خواهش مرا در دنیا برآورده نمی کردی و همه را برای [آخرت] من می اندوختی.» (میزان الحکمه، ۵۷۲۶)
- **امام صادق(ع):** هر که ستمگری ستمکاری را توجیه کند خداوند کسی را بر او مسلط گرداند که به وی ستم کند و در این صورت چنانچه برای رفع ستم او از خود [دعا کند دعایش مستجاب نشود و خداوند در برابر ستمدیدی اش به او اجر و پاداش ندهد. (میزان الحکمه، ۵۷۰۶)
- **پیامبر اکرم(ص):** باید امر به معروف و نهی از منکر کنید، وگرنه خداوند بدان شما را بر خوبانتان مسلط می گرداند و در این صورت نیکانتان دعا می کنند ولی دعایشان مستجاب نمی شود. (میزان الحکمه، ۵۷۰۵)
- **امام علی(ع):** [چون شنید که گروهی از یاران او شامیان را در جنگ صفین دشنام می گویند، فرمود: من خوش ندارم شما دشنام گو باشید، لیکن اگر کرده‌های آنان را بازگوئید و حالشان را فریاد آرید به صواب نزدیکتر بود و در عذرخواهی رساتر؛ و به جای دشنام بگوئید: خدایا ما و آنان را از کشته شدن برهان و میان ما و ایشان سازش برقرار گردان و از گمراهیشان به راه راست برسان، تا آن که حق را نمیداند بشناسدش و آن که برای دشمنی می رود و بدان آزند است، باز ایستد. (نهج البلاغه، خطبه ۲۰۶)
- **امام سجاد(ع):** بارخدا! به تو پناه می بریم از این که ستمگری را یاری کنیم، یا ستمیده‌ای را خوار بشمریم، یا قصد چیزی کنیم که ما را در آن حقی نباشد ... بارخدا! به تو پناه می بریم از این که در دل خیال فریب کسی را بپروریم و از کردار خویش دستخوش خودپسندی شویم یا به آرزوهای دور و دراز مبتلا گردیم. (صحیفه سجادیه، دعای ۸)
- **امام صادق(ع):** هرگاه بنده شتاب کند و از حاجت خواهی خود [از خدا] دست بکشد خدای تعالی فرماید: «بنده ام عجله کرد. گویی می پندارد که نیازهای او را کسی جز من برآورده می کند.» (میزان الحکمه، ۵۶۷۵)
- **امام صادق(ع):** دعا کن و مگو که کار گذشته است [و آنچه مقدر شده همان می شود]؛ همانا نزد خداوند عزوجل مقام و منزلتی است که جز با درخواست به دست نمی آید. (میزان الحکمه، ۵۵۲۹)
- **امام علی(ع):** امواج بلا را با دعا پس زنید. بلا دیده‌ای که بلا جانش را به لب رسانده است نیازش به دعا بیشتر از عافیتمندی نیست که از بلا در امان نباشد. (میزان الحکمه، ۵۵۵۵)
- **یونس ۲:** و چون انسان را آسیبی رسد ما را به پهلو خوابیده یا نشسته یا ایستاده می خواند و چون گرفتاریش را برطرف کنیم چنان می رود که گویی ما را برای گرفتاری که به او رسیده نخوانده است. این گونه برای اسرافکاران آنچه انجام می دادند زینت داده شده است.
- **امام سجاد(ع):** [در مناجات خویش:] مرا از آنان قرار مده که خوشی سرمستشان می کند و بلا و گرفتاری از پایشان در می آورد. اینان فقط زمانی تو را می خوانند که گرفتار شوند و تنها هنگامی به یاد تو می افتند که به مصیبتی سخت گرفتار آیند، و تنها در این هنگام در برابر تو به خاک می افتند و دست خواهش به سویت بر می دارند. (میزان الحکمه، ۵۵۶۶)

□ **امام سجاد(ع):** خداوندا! عذر گناه به درگاه تو می‌آورم از این که در حضور من بر ستم‌دیده‌ای ستمی رفته باشد و من به یاری او برنخاسته باشم، و از این که کسی در حق من نیکی‌ای کرده و من سپاسش را به جا نیاورده باشم، و از این که خطاکاری از من عذری خواسته باشد و من عذرش را نپذیرفته باشم، ... و از این که بر عیب مؤمنی آگاه شده باشم ولی آن را نپوشانده باشم ... (صحیفه سجاده، دعای ۳۸)

□ **امام سجاد(ع):** ای خداوندی که تحقیر نمی‌کنی آنان را که دست نیاز به سوی تو دراز کنند، ای خداوندی که واپس نمی‌زنی ارمغانی را که به پیشگاهت آرند هر چند که خرد و بی‌مقدار باشد ... ای خداوندی که به خود فرا می‌خوانی آن کس را که از تو دوری گزیده است ... (صحیفه سجاده، دعای ۴۶)

□ طاووس فقیه: دیدمش [امام سجاد را] که از هنگام نماز عشا تا سحر مشغول طواف و عبادت بود و وقتی دید دیگر کسی پیرامونش نیست، نگاهی به آسمان انداخت و گفت: «الهی، ستارگان آسمان تو غروب کرده‌اند و چشمان آفریدگانت خفته‌اند و درهای رحمت تو به روی سائلان گشوده‌است. آمده‌ام تا مرا بیامری و به من رحم کنی و رخسار جدم محمد(ص) را در عرصه قیامت به من نشان دهی.» حضرت سپس گریست و گفت: «...ای وای از فردا که در برابر تو بایستم، آن گاه که به سبکباران گفته شود «بگذرید»، و به گرانباران گفته شود «بار افکنید»، آیا با سبکباران خواهم گذشت؟ یا با گرانباران بار خواهم افکنم؟ ...» حضرت باز هم گریست و شروع به خواندن این ابیات کرد: «ای غایت آرزوها، آیا مرا به آتش می‌سوزانی؟ پس امید من و محبت من [به تو] چه می‌شود؟ آری، من اعمال زشت و پستی آورده‌ام و در میان مردمان گنهکاری چون من یافت نمی‌شود.» دوباره گریست و گفت: «پاک و منزهی تو! چنان نافرمانی می‌شوی که انگار دیده نمی‌شوی و چنان بردباری نشان می‌دهی که گویی نافرمانی نمی‌شوی و با نیکوکاری به بندگان اظهار دوستی و محبت می‌کنی چندان که گویی تو به آنان نیاز داری، در حالی که تو، ای آقای من، از آنان بی‌نیازی.» حضرت سپس به سجده افتاد. طاووس می‌گوید: به حضرت نزدیک شدم و ... عرض کردم: «ماگنهکاران و نافرمانان باید چنین کارهایی کنیم، نه شما که پدرت حسین بن علی(ع) است و مادرت فاطمه زهرا(ع) و جدت رسول خدا(ص)!»

حضرت رو به من کرد و فرمود: «هیپهات، هیپهات، ای طاووس، سخن از پدر و مادر و جدم برای من مگو. خداوند بهشت را برای کسی آفریده که اطاعتش کند و کار نیک انجام دهد، هر چند غلامی حبشی باشد و دوزخ را برای کسی خلق کرده که او را نافرمانی کند، هر چند زاده‌ای قرشی باشد. مگر نشنیده‌ای که خدای متعال می‌فرماید: «آن گاه که در صور دمیده شود آن روز میانشان نسبت خویشاوندی نباشد و از حال یکدیگر نپرسند؟» به خدا قسم که فردای قیامت هیچ چیز به کار تو نیاید، مگر کارشایسته‌ای که پیشاپیش می‌فرستی.» (میزان الحکمه، ۲۰۰۵۲)

□ **از دعای ابوحمزه ثمالی:** خداوندا! به تو پناه برم از کاهلی و سستی، و اندوه و ترس و بخل، و غفلت و سنگدلی، ... و به تو پناه برم از نفسی که قانع نشود، و شکمی که سیر نگردد، و دلی که فروتن نشود، و دعایی که شنوده نشود، و کاری که سود ندهد ...

خداوندا! به راستی تو در کتابت فرموده‌ای که در گذریم از آن که بر ما ستم کرده، و اینک ما بر خود ستم کرده‌ایم، پس از ما درگذر، زیرا تو از ما بدین کار سزاوارتری. و به ما فرمان داده‌ای که خواهندگان را از در خانه خود نرانیم، و اینک ما به درگاهت سائل آمده‌ایم ... ای پناهم به گاه گرفتاری و اندوهم، و ای فریادرسم به گاه سختیم، ای آنکه بند اسیر گسلد و از گناه کشیر گذرد ... ای مهربانترین مهربانان.

□ **از دعای کمیل:** خداوندا! بیامرز از من گناهانی را که فرود آورده‌ای عذابند. خداوندا! بیامرز از من گناهانی را که نعمتها را دگرگون سازند. خداوندا! بیامرز از من گناهانی را که اجابت دعا را باز دارند. خداوندا! بیامرز از من گناهانی را که بلا فرو بارند ... ای تمام‌کننده‌ی نعمتها، ای رفع‌کننده‌ی کیفرها، ای روشنایی و حشمت‌زدگان در تاریکی‌ها ... با من آن کن که تو را سزد.

□ **امام صادق(ع):** هرگاه دعا کنی با دل [به خدا] روی آر و چنین پندار که حاجت و خواسته تو بر در خانه است. (میزان الحکمه، ۵۶۵۴)

□ **امام صادق(ع):** یک بار خدای را خواندم و چون اجابتم کرد حاجت خود را از یاد بردم، زیرا اجابت خدا و روی آوردن او به بنده‌اش در هنگام دعا بسی بزرگتر و ارزشمندتر است از آنچه که بنده از او می‌خواهد، حتی اگر خواسته‌اش بهشت و نعمتهای جاویدان آن باشد. (میزان الحکمه، ۵۶۸۶)

□ **پیامبر اکرم(ص):** خدای تعالی فرموده‌است: هرکس چنان به یاد من باشد که فراموش کند چیزی از من بخواهد بهترین چیزی را که به درخواست‌کنندگان می‌دهم به او عطا کنم. (میزان الحکمه، ۵۶۸۱)

□ **امام سجاد(ع):** خداوندا ... مرا از هر کاری که پرداختن به آن از تو بازم می‌دارد بی‌نیاز گردان و بر کاری برگمار که در روز بازپسین از من خواهی و روزهای عمر مرا در کاری که مرا برای آن آفریده‌ای مصروف ساز ... و عبادتم را به عجب و غرور تباه مکن و بر دست من کارهای خیر در حق مردم جاری کن. (صحیفه سجاده، دعای ۲۰)

□ **از مناجات خمس عشره، نیایش مریدان:** ... مرا از خود جدامکن و از خویش دور مساز، ای نعیم و بهشتم، و ای دنیا و آخرتم، ای مهربانترین مهربانان.

امید از حق نباید بُردن، امید سرِ راهِ ایمنی است. اگر در راه نمی‌روی، باری سرِ راه را ننگه دار! مگو که «کژی‌ها کردم.» تو راستی را پیش گیر، هیچ کژی نمایند. راستی همچون عصای موساست، آن کژی‌ها همچون سحرهاست، چون راستی بیاید همه را بخورد. ... چون راست شوی، آن همه نمایند. امید را - زنه‌ار - مَبْرُ. (فیه‌ما‌فیه، مولوی، نشر مرکز، ص ۴)

عاشق که شد که یار به حالش نظر نکرد ای خواجه درد نیست وگر نه طبیب هست